

Joi, 22 octombrie, a trecut la cele veșnice pr. Nicolae Rădulescu, originar din localitatea Crușovăț, județul Caraș-Severin, la vârsta de 55 de ani.

Prin viața pe care a dus-o, părintele a fost pentru cei din jur un model de dăruire sufletească. Faptele părintelui vorbesc despre devotamentul lui în slujirea aproapelui și împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu. A făcut din slujirea aproapelui scopul vieții sale și a reușit acest lucru prin Așezământul social-monahal „Sfânta Treime”.

Părintele Nicolae Rădulescu a păstorit, începând cu 6 decembrie 1985, Biserica cu hramul Adormirea Maicii Domnului din comuna Glimboca, până în 2000, așadar, cincisprezece ani.

A fost o perioadă atât consilier administrativ și juridic la Episcopia Caransebeșului, cât și protopop în Protopopiatul Caransebeș.

La inițiativa părintelui, în 30 mai 1999, cu binecuvântarea Î.P.S. Laurențiu Streza, pe atunci Episcopul Caransebeșului, s-a pus piatra de temelie pentru construirea Casei de Bătrâni „Sfânta Treime” din comuna Glimboca. În toamna aceluiași an, mai precis în luna octombrie, s-au început lucrările la Casa de Bătrâni „Sfânta Treime”. Pr. Nicolae Rădulescu a intrat în contact cu Crucea Roșie din San Marino, de unde a obținut aproape toate materialele de construcție. De câțiva ani, Casa de Bătrâni „Sfânta Treime” a avut toate condițiile necesare unui trai nu doar decent, ci la cele mai înalte standarde. Bătrânii adăpostiți aici s-au putut bucura de cabinet medical, zonă pentru gimnastică, bibliotecă. Totodată, aici s-au organizat conferințe, tabere, diverse întâlniri.

Lângă Casa de Bătrâni „Sfânta Treime”, pr. Nicolae Rădulescu a construit o mănăstire unde au putut participa la Sfintele Slujbe nu doar bătrânii ce locuiesc în clădirea alăturată, ci oricare credincios.

Așezământul social-monahal „Sfânta Treime” a fost construit pe locul bisericii Satului Batrân, pe malul stâng al Bistrei, într-o zonă pitorească. Dealurile împădurite din împrejurimi, poienița plină de flori în care sunt amplasate construcțiile, ospitalitatea maicilor, căldura sufletească a bătrânilor care și-au găsit casă acolo, au încărcat cu energie pozitivă pe oricine a trecut prin acele locuri. Indiferent de anotimp, acel loc a avut și va avea un farmec aparte, fiind un spațiu în care oamenii pot găsi acea liniște și spiritualitate de care au mereu nevoie.

Cu toate că a trecut peste multe greutăți și încercări, pr. Nicolae Rădulescu, administratorul Mănăstirii și Casei de Bătrâni „Sfânta Treime”, s-a ridicat deasupra greutăților, biruitor, și a continuat să se implice sufletește în munca cu aproapele, dăruindu-le oamenilor de aici o casă caldă, luminoasă și primitoare.

Sunt convins că la finalul vieții părintele a închis ochii mulțumit că a putut dăruii o casă multor nevoiași, că a putut vedea pe chipul semenilor săi un zâmbet, o speranță, o bucurie.

Pr. Nicolae Rădulescu a fost înmormântat în locul pe care l-a iubit, Așezământul social-monahal „Sfânta Treime”, împlinindu-i-se dorința de a fi mereu lângă cei aflați în neputință. Dacă ar fi fost întrebat, pe când trăia, în ce loc i-ar fi plăcut să se odihnească, ar fi răspuns asemenea ciobănelului mioritic: lângă oile lui, în strunga de oi. Nu a fost întrebat, dar cei apropiați, care i-au cunoscut sufletul, au înțeles acest lucru și i-au îndeplinit ultima dorință.

Pr. Ion TURNEA

Sursa: <http://www.7-zile.com/2015/10/29/in-memori-am-pr-nicolae-radulescu/>